

Τσάμπα Κλάψα....

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

image not found or type unknown

Όταν από μικρός έχεις μάθει να ζεις στην ηδονή της γκρίνιας, τότε όλο τον κόσμο να σου χαρίσουν εσύ πάλι θα διαμαρτύρεσαι για την μαύρη σου την μοίρα. Δεν αντέχεις την αγάπη γιατί σε φοβίζει και σε αγχώνει. Νιώθεις την αγάπη να σε πιέζει, να σε δεσμεύει. Γιατί μέχρι σήμερα στην ζωή σου, έχεις παίξει τον ρόλο του ανθρώπου που δεν τον αγάπησε κανείς και όλοι τον αδίκησαν. Μέσα από αυτόν τον ρόλο, έμαθες να συνδέεσαι να ζεις και να υπάρχεις.

Οπότε μέσα σου διερωτάσαι, «Τώρα δεν θα είμαι πια αδύναμη; Τώρα με αγάπησαν ε; Μου έδωσαν και μου πρόσφεραν και πρέπει και εγώ να ανταποκριθώ; Πρέπει κάτι και εγώ να δώσω και να χάσω ε; Μα εγώ μέχρι σήμερα μόνο ζητούσα και έπαιρνα. Τώρα πρέπει να δώσω; Δηλαδή τώρα δεν έχω καμία δικαιολογία για τα λάθη και τα πάθη μου;».

Πολλές φορές δεν θέλουμε το θαύμα της αγάπης στην ζωή μας, γιατί η αγάπη σημαίνει ευθύνη και θυσία. Σημαίνει ωριμότητα απέναντι στην ζωή και την ευτυχία. Και η «ευτυχία δεν χαρίζεται αλλά κερδίζεται», έχει κόστος το οποίο όμως δεν είναι όλοι έτοιμοι να το πληρώσουν γιατί έμαθαν στην τσάμπα κλάψα....

π.λίβυος

Πηγή: plibyos.blogspot.gr